

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8Csp/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8818203105
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8818203105.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Silviou Šviderskou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: E. Y., W.. XX.XX.XXXX, F. H. XXX, XXX XX L., o zaplatenie 959,69 € s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalovanému sa voči žalobcovi náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 959,69 € spolu s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.06.2013 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 959,69 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 548,10 €, z riadneho úroku vo výške 86,68 €, z úroku z omeškania vo výške 324,91 € a z poplatkov vo výške 0,00 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonal žiadne úhrady. Žalobca si v tomto konaní uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 28.06.2013, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, pojednávaní sa nezúčastnil.

3. Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom č. k. 8Csp/37/2018-103 zo dňa 25.07.2019 žalobu zamietol, nakoľko mal za to, že všetky splátky z predmetnej zmluvy sú s poukazom

na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka premlčané. Žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

4. Voči tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal nesprávne právne posúdenie veci pri aplikácii ust. § 54a Občianskeho zákonníka o premlčaní. Žalobca poukázal na ust. § 54a Občianskeho zákonníka a § 879v Občianskeho zákonníka, kedy ust. § 54a Občianskeho zákonníka bolo do zákona prijaté s novelou Občianskeho zákonníka účinnou od 5.12.2018. Podľa prechodných ust. § 879v Občianskeho zákonníka, ktoré sa dotýkajú tejto novely, je namieste aplikovať právny predpis, teda hmotné právo účinné v čase začatia konania, pričom konanie začalo v čase, kedy ust. § 54a nebolo účinné. Preto žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, alebo aby rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

5. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 17CoCsp/5/2020-125 zo dňa 18.02.2020 zrušil rozsudok a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu s odôvodnením, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil, nakoľko ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, ktoré začalo platiť až 05.12.2018 je pre konanie neaplikovateľné, keďže konanie sa začalo dňa 08.11.2018. V závere svojho rozhodnutia uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude uplatnený nárok opätovne prejednať s tým, že súd sa má zamerať na skúmanie podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a k žalobe pripojenými listinnými dokladmi, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013, Zmluvou o splátkovom úvere uzatvorenou medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a E. Y. zo dňa XX.XX.XXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami veriteľa, Sadzobníkom poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s., výzvou na plnenie, oznámením o postúpení pohľadávky, uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17CoCsp/5/2020-125 zo dňa 18.02.2020, písomnými vyjadreniami žalobcu zo dňa 19.07.2019 a 14.01.2021 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

7. Medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzatvorená dňa XX.XX.XXXX Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru veriteľom dlžníkovi, a to v sume 22.000,- Sk (730,27 €), s výškou úrokovej sadzby 17,30 % ročne a s výškou splátky 615,- Sk (20,42 €) mesačne, k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.01.2006 a konečná splatnosť úveru na deň 20.11.2010. Poplatok za správu úveru bol vo výške 50,- Sk (1,66 €) mesačne. Úroky boli splatné v posledný deň kalendárneho mesiaca.

8. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 1.065,52,- EUR.

9. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 20.01.2010 oznámila žalovanému, že je v omeškani so splácaním pohľadávky banky ku dňu 31.12.2009 vo výške 91,15 € a vyzvala žalovaného na jej úhradu najneskôr do 10 dní od doručenia tejto výzvy.

10. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 27.06.2013 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE, na základe ktorej postúpil postupca pohľadávku voči žalovanému. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 09.07.2013 oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky.

11. V písomnom vyjadrení zo dňa 19.07.2019 žalobca uviedol, že žalovaný dňa XX.XX.XXXX čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 730,27 € (22.000,-Sk) - čerpanie peňažných prostriedkov je v platobnej histórii označené ako „Bezhot. Čerpanie úveru“ Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 1.065,52 € nasledovne (úhrady žalovaného sú v platobnej histórii označené ako „Bezhot. splátka úveru obyv.“ + „Bezhot. splátka úveru“ + „Hot. splátka na úver“): dňa 20.01.2006 - 615,-Sk, dňa 20.02.2006 - 615,- Sk, dňa 20.03.2006 - 614,-Sk, dňa 20.04.2006 - 614,-Sk, dňa 20.05.2006 - 614,-Sk, dňa 20.06.2006 - 614,-Sk, dňa 20.07.2006 - 614,-Sk, dňa 20.08.2006 - 614,-Sk, dňa 20.09.2006 - 614,-Sk, dňa 20.10.2006 - 614,-Sk, dňa 20.11.2006 - 614,-Sk, dňa 20.12.2006 - 9,20 Sk, dňa 27.12.2006 - 604,80 Sk, dňa 20.01.2007 - 614,-Sk, dňa 20.02.2007 - 614,-Sk, dňa 20.03.2007 - 627,-Sk, dňa 20.04.2007 - 627,-Sk, dňa 20.05.2007 - 627,-Sk, dňa 20.06.2007 - 627,-Sk, dňa 20.07.2007 - 627,-Sk, dňa 20.08.2007 - 163,20 Sk, dňa 22.08.2007 - 463,80 Sk, dňa 20.09.2007 - 627,-Sk, dňa 20.10.2007 -

627,-Sk, dňa 20.11.2007 - 627,-Sk, dňa 20.12.2007 - 627,-Sk, dňa 20.01.2008 - 627,-Sk, dňa 20.02.2008 - 627,-Sk, dňa 20.03.2008 - 627,-Sk, dňa 20.04.2008 - 627,-Sk, dňa 27.06.2008 - 1.254,-Sk, dňa 20.07.2008 - 103,70 Sk, dňa 02.09.2008 - 1.150,30 Sk, dňa 20.09.2008 - 247,70 Sk, dňa 21.10.2008 - 1.006,30 Sk, dňa 20.11.2008 - 627,-Sk, dňa 20.12.2008 - 627,-Sk, dňa 20.01.2009 - 20,81 €, dňa 19.03.2009 - 20,81 €, dňa 20.03.2009 - 28,06 €, dňa 20.04.2009 - 21,13 €, dňa 22.06.2009 - 63,05 €, dňa 20.07.2009 - 28,06 €, dňa 20.08.2009 - 1,67 €, dňa 25.09.2009 - 47,48 €, dňa 15.01.2010 - 91,15 EUR, dňa 20.01.2010 - 0,02 €, z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 1.061,73 €, na poplatky bola započítaná suma vo výške 0,00 € a na úrok z omeškania bola započítaná suma vo výške 3,79 €. Poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 398,00 € sú v platobnej histórii označené ako „Zaučtovanie poplatku s kapitalizáciou“, zmluvný úrok v celkovej výške 481,57 € je v platobnej histórii označený ako „Zaučt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“. Istina tak predstavuje súčet položiek „Bezhot. čerpanie úveru“ + „Zaučtovanie poplatku s kapitalizáciou“ + „Zaučt. riadnych úrokov s kapitalizáciou“ mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (730,27 € + 398 € + 481,57 € - 1.061,73 € = 548,10 €). Žalobca ďalej špecifikoval výpočet riadneho úroku vo výške 86,68 €.

12. V písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 14.01.2021 poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu dodržal všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB. Žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou z dňa 20.01.2010. Napriek uvedenému pôvodný veriteľ nepristúpil k predčasnému vyhláseniu splatnosti celého úveru, ale úver sa stal splatným zo zmluvy, nakoľko žalovaný neuhradil sumu spojenú s úverom v čase trvania zmluvného vzťahu. Úver sa tak stal splatným uplynutím dátumu jeho konečnej splatnosti, t. j. ku dňu 20.11.2010. Žalobca ďalej upriamil pozornosť na to, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. V tejto súvislosti sa odvolal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1Co/387/2015 zo dňa 04.05.2016, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2015, sp. zn. 8Co/564/2015 a uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2014, sp. zn. 9Co/133/2013. Ďalej žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/125/2019 z 26.05.2020, v ktorom sa uvádza: Odvolací súd si je vedomý, že na danú otázku existujú v rozhodovacej praxi všeobecných súdov rozdielne názory, avšak v tomto smere podľa jeho názoru práve výklad pripúšťajúci platné udelenie súhlasu dlžníka spotrebiteľa s postúpením pohľadávky, ktoré má za následok, že postúpenie pohľadávky banky nie je podmienené dodržaním postupu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., o bankách, najlepšie zodpovedá rešpektovaniu zásady autonómie vôle a zmluvnej voľnosti, ktorú je nevyhnutné mať na pamäti aj v prípade, ak je predmetom posudzovania právny vzťah, v ktorom sa uplatňujú inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa.“ Tiež poukázal na ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách, v zmysle ktorého banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1. V tejto súvislosti upozornila na ustanovenie bodu 19.16 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého Klient výslovne súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje Pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bež ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či Banka vzniesla v súvislosti s takouto Pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči Klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky. Podľa čl. 1 ods. 5 Zmluvy o splátkovom úvere „Ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku ....“ Nakoľko ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona,

pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyučuje, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchýlne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvní strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienenú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp. zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp. zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016. Zároveň žalobca nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchýlne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V súvislosti s vyššie uvedeným upozornil na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 24 Co/147/2017-190 zo dňa 10.01.2018 a uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 10Co/57/2017-230 zo dňa 08.02.2018.

13. Podľa § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 4 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
f) meno a adresu spotrebiteľa,
g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad

16. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

17. V zmysle § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

18. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. V zmysle § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Ako vyplýva z ustanovenia § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o bankách“) banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len

časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

27. Súd mal tiež za preukázané, že podľa zmluvy sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ide však o spotrebiteľskú zmluvu, tak ako je to vyššie uvedené a preto je potrebné na ňu aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

28. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

29. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný právnym predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

30. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 06.12.2005 zmluvu o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru veriteľom dlžníkom, a to v sume 22.000,- Sk (730,27 €) s výškou fixnej úrokovej sadzby 17,30 % ročne. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.01.2006. Splátka bola vo výške 615,- Sk (20,41 €), s periodicitou splátok mesačne, k 20. dňu v mesiaci. Poplatok za správu úveru činil 50,- Sk (1,66 €) mesačne. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.11.2010. Žalovaný svoj záväzok riadne a včas neplnil a s jeho plnením sa dostal do omeškania. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 1.065,52 €.

31. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 27.06.2013 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0655/2013/CE, na základe ktorej postúpil postupca pohľadávku voči žalovanému. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 09.07.2013 oznámila žalovanému postúpenie pohľadávky.

32. V zmysle záverov odvolacieho súdu tunajší súd v predmetnom spore skúmal splnenie podmienok vyplývajúcich z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka § 565 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 Zákona o bankách a dospel k záveru, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky na žalobcu.

33. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Uvedená zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže

ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a súčasne ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

34. Zákon o bankách umožňuje postúpiť bankovú pohľadávku iba v tej časti, ktorá je po splatnosti, iba po písomnej výzve na splnenie, výzva musí byť zo strany banky doručená a dlžník musí byť nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 dní. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Tieto predpoklady musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky a sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym právnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

35. Súd má za to, že predmetná pohľadávka bola v čase jej postúpenia (aj napriek nevyhláseniu mimoriadnej splatnosti) splatná vzhľadom na to, že konečná splatnosť úveru bola v zmluve dohodnutá na deň 20.11.2010, a teda všetky splátky už boli v čase postúpenia pohľadávky splatné, keďže pohľadávka bolo postúpená zmluvou zo dňa 27.06.2013.

36. Vykonaným dokazovaním boli zistené, že v danom prípade však absentuje doručenie kvalifikovanej písomnej výzvy na splnenie v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca v písomnom podaní tvrdil, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že bol vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 20.01.2010. V zmysle predmetnej výzvy bol žalovaný v omeškaní so splácaním predmetnej pohľadávky ku dňu 31.12.2009 vo výške 91,15 €. Z predloženej platobnej histórie však vyplýva, že žalovaný dňa 15.01.2010 uhradil dlžnú sumu vo výške 91,15 €, teda ešte pred vyhotovením písomnej výzvy na zaplatenie dlžných splátok. Možno teda konštatovať, že výzva adresovaná žalovanému bola bezpredmetná (navyše súd nemal preukázané ani jej doručenie), keďže ešte pred jej samotným vyhotovením žalovaný uhradil dlžné splátky. V samotnej výzve je uvedené „Ak ste pohľadávku medzičasom vyplatili, považujte túto výzvu za bezpredmetnú.“ Preto nemožno súhlasiť s vyššie prezentovaným názorom žalobcu o doručení kvalifikovanej výzvy žalovanému na úhradu dlžných splátok v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z platobnej histórie je zrejmé, že po uvedenom dátume, t.j. po 15.01.2010 s výnimkou úhrady vo výške 0,02 € dňa 20.01.2010 nebola uhradená žiadna splátka úveru. Súd nemal preukázané, aby žalovanému bola doručovaná po uvedenom dátume ďalšia výzva na úhradu omeškaných splátok.

37. Uzavretá zmluva vrátane všeobecných obchodných podmienok má charakter predtlačeneho formulára, ktorý bol pre žalovaného vopred pripravený a banka tento typ zmluvy používa pre širší počet svojich klientov bez toho, aby s každým individuálne dojednával jednotlivé podmienky zmluvy, teda práva a povinnosti sú zadané dodávateľom u všetkých zmlúv a odlišujú sa iba menom spotrebiteľa. V zmluve vyhlásenie žalovaného ako dlžníka, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami, že s nimi súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať, preukazuje, že žalovaný mohol zmluvu buď ako celok prijať, alebo ju odmietnuť, podmienky zmluvy nemohol vyjednať. Keďže Všeobecné obchodné podmienky neboli podpísané, sú neplatné ako celok, vrátane bodu 19.16 týkajúce oprávnenia banky kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi na tretiu osobu, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah z ktorého vyplývajú. Navyše súd je toho názoru, že podmienky upravené v § 92 ods. 8 zákona o bankách sú kogentne stanovené a teda nemožno sa od nich odchýliť.

38. Žalobca si uplatňuje pohľadávku, ktorá nebola na neho platne postúpená, v dôsledku čoho nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, keďže nepredložil žiadny dôkaz o splnení podmienky kogentne stanovenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, t. j. nedodržanie písomnej formy výzvy postupcu adresovanej klientovi, že je v omeškaní pred postúpením pohľadávky tretej osobe. Nepredložením dôkazu o odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Nemá právo vystupovať v tomto konaní, nakoľko nepreukázal platné postúpenie pohľadávky. Ak by žalobca doložil výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, bolo by potrebné preukázať, že túto výzvu aj skutočne banka zaslal žalovanému. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, alebo v danom prípade ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli, ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť.

39. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu v písomnom podaní súd poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 v ktorom sa uvádza: „Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanej príhode je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (požiadavka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti požiadavky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť požiadavku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej požiadavky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie požiadavky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca v dovolaní poukazuje na judikát uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR bol pod č. 119/2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, ktorého publikovaná právna veta znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení požiadavky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej požiadavky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení požiadavky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie požiadavky preukazoval zmluvou o postúpení postupníka“. Podľa názoru vec prejednávajúceho trojčlenného senátu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevylučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení požiadavky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia požiadavky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená požiadavka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení požiadavky dlžníkovi. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu požiadavky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu požiadavky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť

40. Súd preto vzhľadom na vyššie uvedené závery žalobu v celom rozsahu zamietol.

41. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v plnom rozsahu v konaní úspešný a vznikol by mu nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. V tomto konaní však možnosť priznania náhrady trov konania vylučuje to, že žalovanému preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (§ 255 ods. 1 CSP a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP). Vzhľadom na uvedené súd žalovanému trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.